

Sygn. akt X GC 182/14

1)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSO Leszek Guza

Protokolant Marta Strzała

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 roku w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. F.

przeciwko: J. K. i L. K.

o zapłatę

1. oddala powództwo;

2. zasądza od powoda K. F. solidarnie na rzecz pozwanych J. K. i L. K. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Leszek Guza

sygn. akt X GC 182/14

UZASADNIENIE

Powód K. F. wniósł o zasądzenie od pozwanych J. K. i L. K. kwoty 136 385 , 94 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu.

Na uzasadnienie wskazał powód, że strony zawarły umowę spółki cywilnej.

Za rok 2011 strony w ramach spółki osiągnęły przychód w wysokości 577 521 , 28 zł . Strony wybrały ryczałtowy sposób opodatkowania.

Po zapłaceniu podatku ryczałtowego dochód powoda wyniósł 136 385 , 94 zł. Kwoty tej jednak powód nie otrzymał bowiem z początkiem roku 2012 doszło między współnikami do konfliktu i powód z dniem 30 stycznia 2012 r. wystąpił ze spółki.

Powództwo swe oparł powód na treści art. 868 § 2 k.c. i wskazał, że dochodzi wypłaty zysku za rok 2011 r.

Na rozprawie w dniu 16 października 2014 r. pozwani wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Wskazali pozwani, że żądana przez powoda kwota stanowi przychód netto przypadający na niego w spółce. Specyfika opodatkowania ryczałtowego polega na tym, że opodatkowaniu podlega przychód bez brania pod uwagę kosztów.

Kwota dochodzona pozwem nie stanowi dochodu.

Wspólnikowi zaś przysługuje żądanie wypłaty zysku, a nie przychodu.

Niezależnie od tego wskazali pozwani, że powód pobrał już ze spółki środki w łącznej kwocie 53 500 zł.

Sąd ustalił i zważył:

Zgodnie z art. 868 § 1 k.c. wspólnik może żądać podziału i wypłaty zysków dopiero po rozwiązaniu spółki. Stosownie jednak do treści § 2 tego przepisu gdy spółka została zawarta na czas dłuższy, wspólnicy mogą żądać podziału i wypłaty zysków z końcem każdego roku obrachunkowego.

Jak z powyższego wynika przedmiotem żądania opisanego w omawianym przepisie jest podział i wypłata zysku.

Zgodnie zaś z art. 6 k.c. ciężar dowodu w zakresie wysokości osiągniętego przez spółkę w objętym pozwem okresie zysku spoczywał w całości na stronie powodowej. To powód więc winien był wykazać fakt osiągnięcia przez spółkę zysku i jego wysokość.

Temu obowiązkowi powód nie sprostał.

Wskazane przez powoda środki dowodowe wykazywały bowiem wysokość zaksięgowanych przez spółkę w ramach obowiązków wynikających z prawa podatkowego przychodów a nie wysokość osiągniętego przez spółkę zysku.

Ani deklaracja podatku ryczałtowego złożona przez powoda, ani żądana ewidencja przychodów spółki (jak należy domniemywać zgodna z tą deklaracją) nie pozwalają bowiem na ustalenie wysokości rzeczywiście osiągniętego przez spółkę zysku.

Jest zaś oczywiste, że osiągnięty przez spółkę zysk ten nie jest tożsamy z przychodem zaksięgowanym na podstawie obowiązków wynikających z prawa podatkowego.

Dlatego żądanie pozwu jako nieudowodnione należało oddalić.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanych od powoda solidarnie kwotę 3 617 zł (wynagrodzenie pełnomocnika 3 600 zł i opłata skarbową 17 zł).

/-/ Leszek Guza